

Anul 59

Seria II-a Nr. 462

8 PAGINI — 15 BANI

Miercuri 31 oct. 1956

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A ASEZAMINTELOR CULTURALE

Citiți în pag. 3-a :

Hotărîrea Comitetului
Central al Partidului
Muncitoresc Român,
a Consiliului de Miniștri
și a Consiliului Central
al Sindicatelor

VEDENEVSCHI PANTELIMON

Discuție după muncă (pictură)

P A T R I O T I S M

Ce poate fi mai înălțător decât dragostea față de patrie și de poporul tău? Când, din întâmplare, te afli pe meleaguri străine și auzi cuvântul patriei și se înmoaie ceva în piept și ochii îți se împăienjenesc! Pe dată îți se perindă, fulgerînd unele după altele, priveliștile care te farmecă acasă, oamenii apropiați, prietenii, cuibul rînducit de sub streșină și plopul cu frunze argintate... Pentru fericirea patriei nu-ți precupești la nevoie, nici viața. Pentru că viața noastră e scurtă și se poate curma oricînd — dar a poporului e veșnică și de nestîns...

O manifestare de fierbinte patriotism se învederează astăzi cu prisosință și se cuvine pomenită ca să stea mărturie asupra viitorului...

Undeva, într-un fund de țară, niște colectivități s-au sfătuit în adunare să vîndă statului surplusul de cereale. Chemarea a pornit din comuna Bătar, regiunea Oradea, și în scurt timp a făcut ocolul țării. Au răspuns la ea colectivitățile, cu inima fierbinte ca totdeauna. Colectivistul Gheorghe Huidun din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat, s-a angajat să dea

500 kg. de porumb. În același chip au răspuns tovarășii săi Ion Radu, Iordache Olteanu, Tudose Iordache și mulți alții... Iar din surplusul gospodăriei s-a hotărît să se vîndă statului 3.400 kg. de porumb. În același raion colectivității din satul Nicolae Fleva s-au angajat să vîndă statului 4.000 kg. de porumb și 300 kg. de grîu din fondurile gospodăriei, iar din prisosul lor personal 6.000 kg. de porumb, 500 kg. de floarea soarelui și 350 kg. de fasole.

Exemplele s-ar putea înmulți la nesfîrșit. Dar nu acesta e rostul însemnării de față, ci sublinierea unui fenomen caracteristic vieții noastre obștești: cînd e vorba de sprijinirea statului, de puterea noastră populară, de economia noastră națională, oamenii muncii răspund întotdeauna cu drag. Îndeplinirea îndatoririlor cetățenești e înțeleasă ca datorie de cinste și onoare.

Am văzut și-am cunoscut oameni — colectivități și individuali — care se mîndreau că au luat chitanța nr. 1 de predare a cotelor către stat — pe regiune, pe raion sau pe comună. O scoteau din șerpar, o despătureau cu grijă și ziceau: „Iat-o!”, în vreme ce pe obraz le juca o lumină caldă. Am văzut convoaie de care și căruțe îndrep-

tîndu-se către bazele de recepționare. Astfel, în cinstea Luniș prieteniei romino-sovietice, țărani muncitori din comuna Roșiori, raionul Călmățui, au predat statului primele căruțe de porumb cules din lan. Prin urmare — întâi de toate datorită de cetățean, de patriot. Pînă la mijlocul lui octombrie, mai

bine de jumătate dintre țărani muncitori din comună și-au achitat în întregime cotele către stat...

În comuna Beriu, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara, comună cu 948 de gospodării, planul de colectări la lapte de oală și lînă a fost îndeplinit încă în luna iulie, grîul s-a predat în întregime la treieris, la 5 octombrie s-a îndeplinit planul la colectările de carne de vacă și de porc și la lapte de vacă, iar la 21 octombrie — la o săptămîină după cules — au fost predate în întregime cotele de porumb și cartofi. Se numără printre fruntași, țărani muncitori Ion Stănească, Eli Androne, Ion Oancea, Ion Nistorescu. Întreaga comună, de altfel, trebuie menționată la loc de cinste.

Oare ce i-a făcut pe oamenii aceștia — și pe alții asemenea lor — să se achite la timp și conștiincios de îndatoririle lor, dacă nu conștiința că sprijină în acest chip statul lor, stat al muncitorilor

și țăranilor? Oare nu patriotismul, dragostea pentru această patrie atît de scumpă nouă, oamenilor muncii?...

Anul a fost vitreg... Dar slăcîra dragostei față de patrie nu poate fi stinsă de nimic, nici conștiința datoriei nu poate fi întinată...

Iată, seceta a întîrziat în bună măsură lucrările de toamnă și cu toate acestea la 25 octombrie aproape 80 la sută din suprafața prevăzută în planul pe țară s-a însemînat cu cereale de toamnă... Este încă o dovadă că țăranimea noastră muncitoare, cu hărnicia sa neîntrecută, știe să înfrîngă chiar și împotrivirile vremii.

Lucrările de toamnă și planul de colectări — asigurarea hranei pentru toți — vor fi împlinite ca totdeauna. Laudă țăranimii noastre muncitoare — colectivități, întovărășiți și individuali — din mîinile căroră ne hrănim cu toții, pentru patriotismul său, pentru înalta ei conștiință cetățenească!

Statul nostru stă pe temelii trainice, alcătuite de mîinile măiestre ale poporului muncitor. Și, prin efortul colectiv al acestor mîini de aur, statul crește, se întărește, iar poporul se bucură de libertatea cucerită cu atîtea jertfe. E statul în care munca dă preț omului și face să crească nelăcetată simțul său de cetățean conștient, de patriot.

de DUMITRU MIRCEA

ISTORIE LIVIU DELEANU

Insemnări din muzeul raional Cimpulung - Muscel

... numără peste 3.500 de piese, vizitat anual de zeci de mii de oameni și deține cu cinste drapelul de câștig pe regiune.

... zi de odihnă când am supt penultima oară treptele muzeului. În domeniul de mineralogie și roci, un grup

Haiducul Radu Anghel.

de cetăși cu care pornește să răzbune toate nelegiurile săvârșite de boieri și de stăpînii averilor mănăstirești. Pradă conacele, și curțile boierești și tot ceea ce strînge împarte țărănilor sau dă de zestre fetelor sărace. Și acum se mai păstrează hanul din Bughea și crîșma lui Pahal din Cîmpulung, unde obișnuja să se ascundă haiducul, căruia țărăni munceleni i-au închinat cîntecul:

„Foaie verde-a bobului
Prin pădurea bradului
Trece mama Radului
Din ochi negri lacrimînd
Și de Radu întrebînd:
— N-ați văzut pe Radu mamei?
— L-am văzut la crîșma Stăni
Unde-și beau drumeții, banii
Și haiducii, gologanii,
Căci cu sîșanții cumpăra
Boi și pluguri și le da
La sârmani în sărăcie
Ca să-i scape din robie.
Radu bea și n-a văzut,
Crîșmărița l-a vindut,
Poterășii mi l-au luat,
Fedeleș mi l-au legat”.

Astfel, prin trădare, poterășii conduși de căpitanul Langada, l-au prins în octombrie 1867 în Cîrstieni, lângă pădurea Rîncăciiovului. Se spune că la început au tras în el cu gloanțe de plumb, dar acestea se opreau în cămașa de zale a haiducului. Mai apoi, l-au împușcat cu un sfant țaiat în patru. Moare în lanțuri, la Cîmpulung. Multime de țîrgoveți și țărani au cerut stăpînirii trupul haiducului și l-au înmormîntat cu toată cinstea. Mormîntul lui mai poate fi văzut și astăzi, lângă spitalul unificat din Cîmpulung.

Apăsăți de nevoi, loviți de harapnice, încovoiați de asprimea jugului, țărăni munceleni luau de multe ori calea bejeniei. Un document păstrat tot aici, în Cîmpulung, arată că la 1 iulie 1688, Șerban Cantacuzino acordă scutire de biruri locuitorilor, „Văzînd Domnia mea că pentru mult greu ce au asupra lor, vor să se risipească și să fugă...” Un alt document, din 30 iulie 1706, referindu-se la țărăni din Dragoslavele și Rucăr care nu voiau să mai muncească pe moșiile minăstirești din cauza marilor biruri, spune: „...Fiind tari de cap și neascultînd de poronca domnească să meargă voituri, fost-au să-i aducă fără de voia lor și să le ia și bani de soroc”. Un altul de la sfîrșitul secolului XVIII, ne așează în față plîngerea țărănilor Vasile Radu. În jalba aceea, Vasile Radu spune că pentru bucătica sa de pămînt, trebuia să dea 24 minuși de cînepă, 43 sнопi de orz, griu și secară, 9 cădițe de fîn, 5 banite de porumb. Nelegiuirile boierilor ajunseseră atât de departe, trezînd ură în inimile muncelenilor, încît în 1790 se ordonă ispravnicilor de Muscel... „să se astîmpere, să nu mai pricinuiască frîmțări locuitorilor plaiului, punîndu-i în hiare și cătuși”. Nelegiurile iară continuă. La 1827, Stana Neculai Negoescu, trimite domnitorului Grigore Ghica, jalbă împotriva lui Stanciu, pîrcălabul din Sulsănești și împotriva boierului Nicolae Rucăreanu, care i-au încălcat puținele fiinete. Peste cîțiva ani, în 1836, Nicolae Ursu și alți țărani din Dragoslavele se plîng împotriva aceluiași boier, care le cotropise pămînturile de pe Fundata. Ca urmare, țărani trec la forme de luptă mai înaintate. În 1907, țărăni munceleni găduiesc și ascund vreme îndelungată pe frații lor răsculați de prin părțile Argeșului și Vlașcii. În 1911, țărăni din comuna Rucăr se răscoală împotriva marelui proprietar de munți, Paraschiv Boștea, cerînd înapoi fiinetele și pădurile furate.

Din această sală a muzeului, unde este înfățișată viața de mizerie și lupta împotriva asupritorilor dusă de țărăni munceleni în vremurile trecute, vizitatorii ajung în sala unde se înfățișează munca și rodul muncii oamenilor noi, liberi și stăpîni pe toată întinderea muscelor, pe toate înălțimile munților înconjurători. Privind aceste noi documente parcă ai în față ciobanii și turmele din întovărășirile zootehnice, chipurile țărănilor și ale tăietorilor de păduri, cîntecele plutășilor de pe Dimbovița, freamătul războaielor de țesut. Parcă vezi aceeași viață nouă a țărănilor munceleni și drumul luminos al zilelor de mine.

Am coborît treptele casei românești cu pridvoare luminoase. Făcuserăm o călătorie de-a lungul citorva veacuri, în cursul căreia aflasem multe lucruri noi despre traiul oamenilor din părțile Muscelului.

NICOLAE NASTA

ȘTEFAN POPESCU

Studiu pentru „Odihna la cîmp”.

LIVIU DELEANU

— poet din R.S.S. Moldovenească —

De curînd a venit în țara noastră într-o vizită prietenească scriitorul Liviu Deleanu din R.S.S. Moldovenească.

reviste din R.S.S. Moldovenească. Cărțile lui se bucurau de un mare succes în rândurile cititorilor. Pînă în prezent, s-a tras a treia ediție a poemului său „Krasnodon”, închinat eroilor Tineretului Gârzi.

Timp de șase ani încheiați, pe scena teatrului de stat din Chișinău s-a jucat basmul „Buzduganul fermecat”, în care cu multă gingășie și putere de evocare Liviu Deleanu cîntă frăția de veacuri dintre poporul rus și cel moldovenească.

Născut în anul 1911, Liviu Deleanu încă din tinerețe s-a dedicat creației literare. În timpul războiului a scris mult pentru gaza care apărea la Moscova în limba romînă și se adresa ostașilor romîni țîriți de hitleriști și de clica lui Antonescu în criminalul război antisovietic. Ziarul acesta era difuzat de ceretași ori aruncat din avioane pe pozițiile armatei romîne. În plin război, în anul 1942, megafonul de pe front au transmis „Plugășorul” lui Liviu Deleanu. Mulți ostași romîni l-au ascultat atunci, mulți îl țîn minte pînă în ziua de azi. La încetarea războiului, Liviu Deleanu a început să colaboreze la numeroase ziare și

... Culegerile sale de versuri „Vremuri noi”, poezii și poeme, sînt închinată construcției comunismului în U.R.S.S. Cărțile pentru copii „Mi-e drag să mesterească”, „La noi în ogradă” și altele, aduc o notă de prospețime în literatura pentru copii.

Vremuri noi

(Luna-și scoate dintre nouri creasta...)
Și-n lumina-n care vi-l prezint,
Satul nostru pare-n seara asta
Imbrăcat în straie de argint.

Cîntece și ris de voie bună
Se aud pîn' hăt departe-n sat,
Iar în fața școlii se adună
Oamenii întorși de la arat.

Bătrînei c-un singur dînte-n gură
Și o mare droaică de femeie
Se adună-aici la-nvățătură —
Ca un rolu de-albine-ntr-un șitabel...
Cel mai harnic dintre toți școlarii
E un moșneag de șaptezeci de ani:
Moș Vasile, cum îi spunea plugarii,
Cel cu-abececarul sub suman.

Și să vezi cum ride în bărbie
Cînd începe-a buchisii un rînd,
Iar la-nțila slovă ce o scrie
Stă cu fruntea-n palme — surzînd.

Fața lui e azi mai luminoasă
De atîta cuget împăcat...
Iar țîrziu, cînd se întoarce-acasă,
Mă opresc cu el în drum la stat:
— Cum o duci cu școala, moș Vasile?
— Cum s-o duc? Îi bine cînd înveți...
Vremuri noi!... Amu sînt alte zile...
Iaca-nvăț și eu la bătrîneți.

— Spune-mi drept, au te-ai gîndit vreodată
C-ai s-apuci cîndva a învăța?
Moșu-și scoate cușma — și-mi arată
Păru-l sur — și-mi spune: — Vezi-mneata,
Îs bătrîn — și mă gîndeam la moarte,
C-o să-mi vină vremea în curînd;
Dar c-o îi s-apuc să-nvăț și carte,
Nu, la asta n-am gîndit nici cînd.

— Ei, și-acum? — Amu mă trag la viață,
Multe are omul de-nvățat,
Iacă rostul: numa cine-nvăță
Ște c-a trăit cu-adevărat.

Moșul pleacă și îmi strînge mina:
— Stai pușia! — mai zice. — Știi ceva?
Mîine-mi iau la școală și bătrîna,
C-amîndoi mai bine-om învăța!

LIVIU DELEANU

(Desen de N. HILOHI)

„De la răsărit de soare Bătu vînt de alinare”

Motive naționale pictate pe un vas închinat Prieteniei Romîno-Sovietice

Pe costișa dealului

Pe costișa dealului
Ară plugul badelui —
Boii trag și plugul ară,
Badea-i zice-n frunzișoară,
Cîntă-ți bade cîntecu
Că mi-i drag ca sufletu',
Și ca roua ierbilor
În Poiana Cerbilor;
Ca licărul stelelor
În mijlul zorilor,
Zorilor,
surorilor,
Ceasul deșteptărilor.
Bade, cîntecelul tău
E tamon pe gîndul meu —
Înima, din frunză-ți spuse,
C-avem astăzi vremuri bune;
Vremuri bune și curate;
Pace și belșug în sate,
A prins la noi rădăcină
Un pom tinăr de lumină;
Pomul mi l-au dăruit
Frații de la răsărit.

Crește pomul și se-nlînde
Viața noastră o cuprinde —
Unde pică dalba-l rază
Țara se înseninează —
Unde-i pică fulgerul
Crește mare lujețul —
Codrul tot e numai muguri,
Vîile se frîng de struguri;
Griul crește pe hotare
De nu te mai vezi călare,
Foaba cucuruzului
Cît măseaua calului.
Ară bade, ară dragă,
Ară bade ziua n'reagă,
Pînă vine inoptatu'
Că s-a dus din sat bogatu'
Și-a pierit din piept ostata' —
Griul nalt, cu spice pline
Crește numai pentru tine.

Culeasă în com. Blăjeni,
raionul Bistrița,
regiunea Cluj

Un vas de cristal creat în cinstea Prieteniei Romîno-Sovietice.

Brazilor

Brazilor încetinați
Mai cu foc vă legați
Și șoptiți izvoarelor
Pe sub talpa leșelor
Să nu vie tulburate,
Că ni-s genele zvîntate
Și ni-s anii cu dreptate;
Să nu vie furioasă
Că s-a stins jelea din casă;
De la răsărit de soare
Bătu vînt de alinare —
Bătu vînt răcorilor
Și rănile nu mai dor;
Dară vîntul tot o bate
Pînă-s toate vindecate
Că nu-i vînt ca vînturile
Ce scutură ramurile
Să usuce florile,
Cî e vînt imbieilor
Leac vestit al rănilor
Din focul războaielor.
Brazilor bătuși de vînturi,
Holde mari crescură-n cîmpuri
Mîndre și bogate-n spic
Are snopul un mertic...
„Omul, nu mai e calic!

Brazilor cu foșnet lung
Unde merg și oriunde-ajung,
Cînd se lasă ploile
Și cobor cu oile,
Țara-i cu poșpai de soare,

Mumă bună, călătoare;
Încălțată cu oșele
Trece și prin ierburile rele.
Brazilor
Cărușilor,
Coronița munșilor,
Izvorul răcorilor
Și al dezmierdărilor,
Spuneți, voi, rumînilor
Că și eu, cioban bătrîn
Ce vă știu comorile,
Imi plac, mîre zările
Și să zlc cîntările
Și pe lîngă oi făcui
Cîntul ăsta ce vi-l spui
Și i l-am dat vîntului,
Vîntului,

haiducului
Cît îi șes și cremene
Rătăcind să-l semene
Și cu nevăzută mină,
Să nu-l pue în țărînă;
Nici în loc cu pietricele
C-o să piară și mi-l jele;
Vreau să știu că mi-l aruncă
Tot pe-a inimilor luncă
Și cînd cade să răsără
Cîntece de primăvară
Cîte stele sint pe țară.

Culeasă în com. Brădu-
leț, raionul Curtea de
Argeș, reg. Pitești

Republica să-nflorească

Foaie verde și-o negară
Măi țărane de la țară
Ce viață grea și-amară
Duceai tu în vechea țară;
Munceai iarna, primăvara,
Munceai toamna, munceai vara,
Și n-aveai agoniseală

Ce mai veselie-n țară (Cîntec)

Foaie verde bob negară
Ce mai veselie-n țară,
Ce mai veselie-n țară
Republica Populară.
Plîng ciocoii de se-omară
C-a plecat vodă din țară,
N-are cin să-i ocrotească,
Cine să-l mai minuiască.
Au zburat pogoamele,
S-au dus milioanele,
Ce se fac cucoamele?
În Republică la noi
Nu ne trebuie ciocoi,
Noi trăim lîră de ei.
Foaie verde și-o lălea,
Să-ntărim Republica.

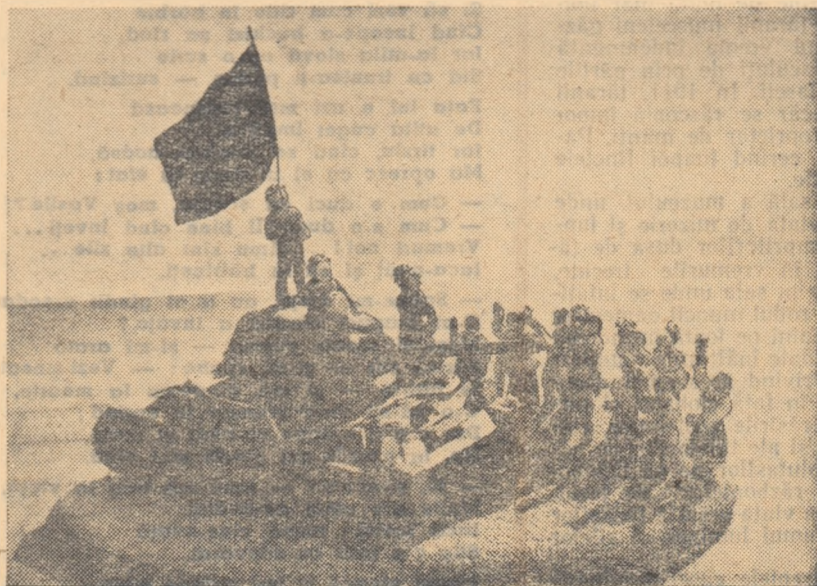
Culeasă din reg. Ploești

Căci boierii „isplotară”
Fără milă, fără teamă
Munca ta de-un an și-o vară...
Pe moșle la boier
Îndurai foame și ger,
Și habar n-avea de tine
Numai lui să-i meargă bine.
Muncitor, țărane lipsit,
Azi amaru-ți s-a sfîrșit
Cu-ajutor din răsărit,
Și trăiești mai fericit.
Astăzi noi avem o țară
Mîndră ca o floare rară
Republica Populară.
Cu boierii s-a sfîrșit,
Moșile s-a-mpărțit
La țărani și muncitori
Să le muncească cu spor,
Cu plăvani și cu tractoare
Ară voloși pe ogoare,
Zile bune să-și croiască
Prin muncă pacea să crească.
Parădul să ne trăiască,
Republica să-nflorească.

Culeasă în com. Moză-
ceni, raionul Costești,
regiunea Pitești

Mare bucurie, mare

Mare veselie, mare
Pe pămînt și pe sub soare
Pe ogoare și prin sate
Că la noi amu-i dreptate.
C-o venit din răsărit
Oastea și ne-o izbăvit
Lucră țara, lucră satul
Turbă chiaburul, spurcatul...
Țară mîndră noi vom face
Ș-om lupta noi pentru pace.

Sculptură în lemn realizată de artiști populari, înfățișînd dragostea și recunoștința cu care țărani muncitori din țara noastră au ieșit în întîmpinarea ostașilor sovietici.

Frunză verde foaie lată

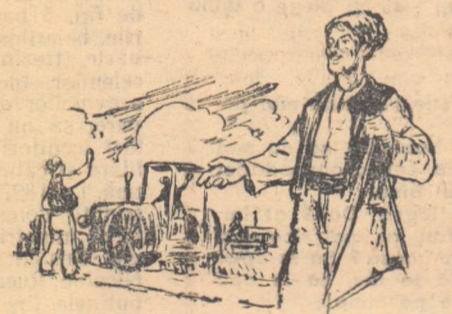
Frunză verde, foaie lată
Țară nouă, democrată
Nu mai ești ca altădată,
Condusă de mulți ciocol,
Erai plină de nevoi.
Noi privim spre răsărit
Căci de-acolo a venit
Soarele mîndru și scump
Ce pe toți ne-a fericit.
Noi cu toți te iubim
Și muncim să te-nflorim.

Culeasă din raionul Fi-
liași, reg. Craiova

„Am trăit timpuri prea grele”

Foaie verde viorele
Am trăit timpuri prea grele
Dar astăzi republica
Ne-a bucurat înima.
Cînd privim peste ogoare
La frumoasele tractoare,
La țărani muncitori
Cum muncește-al lui ogor
Parcă ride pe sub soare
Toată lumea muncitoare.

Culeasă din raionul Cislău

Du-te vîntule...

Du-te vîntule hoinar
Iute ca un cal iugar,
Străbate cărările
Pe sub toate zările,
Peste toate țările
Și gonind pe cărării
Oamenilor să le spui
Că steaua poporului
Arde-n miezul veacului
Și-n vatra sufletului.
Mult au vrut dușmani s-o fure
Și n-au putut de-o secure
Mîntoasă,
Arțăgoasă,
La trimis la ei acasă —
S-o stingă, fasciștii-au vrut,
Nici așa nu s-a putut.
Ne lucu griul, lăsau spinii,
Pînă i-au gonit vecinii,
Vecinii din răsărit,
Feciorii și i-au pornit
Cu armă de foc și pară
Pînă ni l-o scos din țară.
Mulțumim vecinilor
Pentru pîta din cuptor
Și holda de pe ogor.

Culeasă în com. Sovar-
na, satul Păpești, raio-
nul Baia de Aramă,
regiunea Craiova

SAȚIRĂ ȘI UMOR

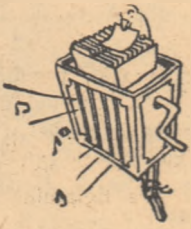
Ghicitori ane stecate Cu dezlegări ilustrate

Secretarul sfatului popular al comunei Bohotin, raionul Huși, tovarășul Asăvoaiei Alex., în loc să țină evidența însămînțărilor, se ține mai mult de băut.

Acum, cînd semănatul e în toi,
El dă cu grijă cepuri la

În loc de situație concretă
El dă procente scoase
din

Și-acum un an la fel a procedat
Fiindcă-i plăcea mereu să umble

De-i merge azi flașnetă,
buclucașa,
Pe unde-o scoate mai tîrziu

Noi i-amintim — precum a zis poporul —
Povestea cea cu apa și

PETRE POPA
și ST. BALACIU

(După o corespondență trimisă de CHIRILA AXINTE)

Mîrtoagele

Dedicată celor patru tractoare trimise de S.M.T. Holboca, regiunea Iași, pe tarlaua întovărășitilor din Vorovești.

Nechezau pe drum avan,
Puși pe nu știu ce isprăvi,
Ca-n povestea c-un talan
Întremat cu iar din tăvl.

Tractoriștii trag de zor
Din dirlogii de metal,
Că-i zărești în goana lor
Cînd în vale, cînd pe deal.

Au ajuns la cîmp — și-acum
Se reped în brazdă toți;
După ei, prin nori de fum,
Țin-te nene, dacă poți!

Alergînd în trap grăbit,
Au arat cît au arat
Cînd, pe unul l-a picnit
Brusc, o criză de ficat.

Următorul simte că
Cei vreo douăzeci de cai,
De vreun ceas se-mplădică,
Zmiorcînd a guturai.

Nici al treilea harmăsar
Nu s-arată mai focos:
Îl încinge un pojar
Și, gemînd, se lasă jos.

Stau acuma toți pe loc
Să-i repare meșter-ștrică
Dar mecanicul „cioc-poc”
Nu-i urnește nici de frică.

Doar al patrulea, greod
Ca plăvanii cei molii,
Strigă vesel înapoi:
— Na! Acuma sint întil!

ST. FILIP

ȚEPI

În comuna Cristian, raionul Sibiu, s-a construit o baie comună de mai bine de cinci ani. Baia nu funcționează nici acum pe motivul că ar fi spartă o țevă.

La sfatul popular se tot amîna problema băii din comună. Deci, baia asta, să se știe, Se scaldă în... birocrație.

La cooperativa de consum din comuna Cristian, raionul Sibiu, responsabilul magazinului „dom' Matei”, cum îi place să i se spună, nu respectă orarul.

La cooperativa-n față
Șed de dis-de-dimineață
Zeci de oameni cu obîdă
Așteptînd să se deschidă.
Dar vedeți că dom' Matei,
Nu prea are „bai” de ei,
Cî deschide cum i-e vrerea:
Are cheia și... puterea!

Înfruntarea

Un nor de praf și un nor de ploale
Se-ntîlnîră-ntr-o vale ca o copale.
Norul de praf strigă: — Te-nfrunt!
Și se năpusti fără alt amănunt.

Ciocnirea lor, prevăzută ca strașnică,
A fost plin' la urmă cît se poate de pașnică.
Ploaia dădu să bea arăturilor,
Spălă iarba și frunza pădurilor,

Pe copiii-nîlziți îi spălă pe față,
Și cînd totul sclipi de curățenie și viață
Se-ntoarse spre norul de praf, înapoi.
Praful, de mult se făcuse noroi.

HORIA ARAMA

Scrisorile lui ILIE POZNAȘU

Trecuți în r-o dimineață prin Siliștraru, sat din părțile Brăilei. Întrînd în curtea colectivei, mare mi-a fost mirarea de cele ce-mi văzură ochii. Mai întîi și-nîlzi, nici vorbă de însămînțări. Unii meștereau ceva la un grajd, alții la o sanie. Socolitorul se ciorovăia cu un brigadier să-i dea oameni să curețe sobele pentru iarnă, iar într-o remiză vreo cîțiva bocăneau la

mă gîndii și numai ce mă îndreptai spre colțul dinspre cîmp al ogrăzii. Aici, dădui de tractorista Danu Stela. Îi dădui binețe, o-ntrebai de sănătate, sporovăirăm de una, de alta, și-apoi o luai, dintr-o dată, din scurt:

— la ascultă, de ce nu lucrezi?
— Eu, nea Ilie? I-auzi vorbă! — se miră fata.
— Aha, va să zică mă și cu-

— Mai mergem, nea Ilie? — mă-ntrebă tractorista. — Am ajuns la capătul tarlalei.

— Cum? Nu se poate! Unde-i porumbiștea, unde-i miriștea, unde-i...?

— Să fii dumneata sănătos, nea Ilie! Am terminat de mîl și cu porumbiștea și cu tot. După cum vezi, griul a și răsarit.

— Așa? Care va să zică...
— Care va să zică, ai să ne faci nouă o pozna și o color... ț-i-ai făcut-o singur.

— Ce era să mai zic?
De data asta, am înghițit eu gălușca.

ILIE POZNAȘU

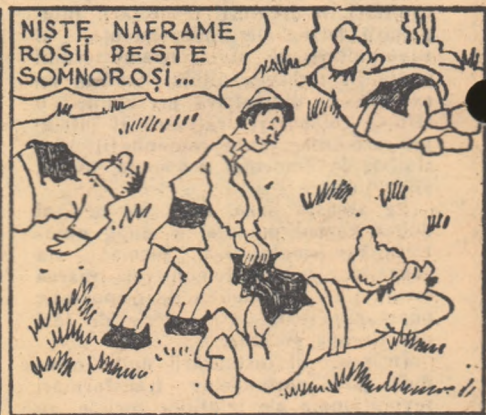
ANUNȚURI

SCHIMB: baie comună, cu tot confortul.

Din motive de neglijență are de toate. Are și geamuri... spar-te Are și aspect... de casă pără-sită!

Doritorii se vor adresa sfatului popular al comunei Țîntea, regiunea Ploești, căruia nu i-ar strica de loc un... duș!

CAUT: simțul răspunderii pe care l-am pierdut de mult, fiindcă îi dau zor mai mult cu... paharul, împreună cu bunii mei prieteni Ion Zăvoianu și Ion Vătușu. Pontajul muncitorilor îl fac după anumite „criterii”: un pahar de țuică (pentru prieteni), o vorbă bună (pentru rudu) etc... Adresa: Traian Vasiliu, responsabilul uscătoriei de prune a cooperativei din comuna Vîntilă-Vodă, regiunea Ploești.

(Desene de POSA)